

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 24ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1970

Α Π Ο Ν Ο Μ Η

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Μετά γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας*, ἀπονέμεται :

Τὸ Ἀριστεῖον τῶν Ἱστορικῶν καὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. **Ἀπόστολον Βακαλόπουλον**, ὅστις πρὸς τῷ συνόλῳ τῆς προγενεστέρας αὐτοῦ σπουδαίας ἐργασίας, συνέβαλε μεγάλως καὶ δι' ἔργου συντελεσθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν τετραετῆ περιόδον, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, εἰς τὴν πρόδον τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης. Ὁ κ. Βακαλόπουλος διεκρίθη ὡς Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος καὶ διακρίνεται διὰ τὸν ἐν γένει χαρακτῆρα αὐτοῦ, τὴν μετριοφροσύνην του, τὴν ἀθόρυβον δρᾶσίν του, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸν ἐν γένει ἀνθρωπισμόν του. Εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἱστορικῶν πηγῶν ἐπεδόθη μετ' ἐνθέρμου ζήλου καὶ διεκρίθη ὡς συγγραφεὺς εἰδικῶν ἱστορικῶν μελετῶν καὶ εὐρύτερων ἱστορικῶν συνθετικῶν ἔργων διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων καὶ ἀξιολόγων ἱστορικῶν μελετῶν τοῦ κ. Βακαλοπούλου ὡς ἡ «Ἱστορία τῆς Θεσσαλονίκης» καὶ ἡ «Ἱστορία τῆς Μακεδονίας», διακρίνεται τὸ εὐρείας συνθέσεως τρίτομον ἔργον αὐτοῦ «Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ», δι' οὗ ἀποκαλύπτονται τὰ πάθη καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας. Τὸ ἔργον τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἔργον ἐπιστημονικὸν λίαν ὑψηλῆς στάθμης, ἀποτελεῖ δὲ ὀρόσημον σημαντικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς ἱστοριογραφίας καὶ θετικῆν προσφορὰν πρὸς τὸ Ἔθνος· δι' ὃ θὰ

ἔπρεπε νὰ μεταφρασθῆ εἰς ξένην γλῶσσαν ὥστε νὰ γίνῃ τοῦτο κτῆμα καὶ τῆς διεθνοῦς ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν θὰ διαφωτίσῃ ἐπὶ τοῦ τί ἦτο Τουρκοκρατία.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

«**Ἀριστεῖον Καλῶν Τεχνῶν**, ἀπονεμόμενον εἰς Ἑλληνα ἀρχιτέκτονα, μουσικὸν συνθέτην, ζωγράφον ἢ γλύπτην ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ ἀποκατεστημένον, ὅστις πρὸς τῷ συνόλω τῆς προγενεστέρας αὐτοῦ σπουδαίας ἐργασίας συνέβαλε μεγάλως δι' ἔργου συντελεσθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν τετραετῆ περίοδον ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης.

Αἰτήσεις ἐνδιαφερομένων καὶ προτάσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ ἡτιολογημένης ἐκθέσεως περὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν τίτλων ἐν γένει αὐτῶν, θὰ γίνουν δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 31^{ης} Δεκεμβρίου 1970, ἢ δὲ ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου γενήσεται, συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν, κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1971».
